

Sygn. akt IIK 259/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Śmiecińska

Protokolant: Anna Joskowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej O.-Północ w O. J. S.

po rozpoznaniu w dniach 8 lipca, 10 września, 8 października, 4 listopada, 10 grudnia 2014 r., 8 stycznia, 23 lutego i 20 marca 2015 r.

sprawy

B. G. z domu B.

urodz. (...) w G.

córki A. i H. z domu R.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu (...) w G. i G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem podczas próby uzyskania kredytu inwestycyjnego w wysokości 12.000.000 zł z (...) Bank S.A. Oddział (...) w G., poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy w trakcie procedury kredytowej co do zamiaru spłaty zaciągniętego kredytu oraz co do wysokości uzyskiwanych dochodów osobistych oraz dochodów uzyskiwanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej p.n. (...) s.j. w ten sposób, że wraz z wnioskiem o kredyt inwestycyjny przedłożyła poświadczające nieprawdę przerobione zeznania PIT – 36 za 2011r., PIT – 36 za 2012r., oraz przerobione zeznania PIT/B za 2011r., PIT/B za 2012r., a także złożyła nierzetelne pisemne oświadczenie dotyczące zaciągniętych kredytów, w którym zaniechała wskazania uzyskania w (...) S.A. nieuruchomionego kredytu inwestycyjnego z dnia (...). w wysokości 10.000.000 zł, jednakże zamierzonego celu w postaci wyłudzenia kredytu nie osiągnęła z uwagi na udzieloną przez w/w bank odmowę udzielenia kredytu;

**- tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb.
z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.**

II. w dniu (...) w E., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem podczas próby uzyskania kredytu inwestycyjnego lub pożyczki hipotecznej w wysokości 12.000.000 zł z (...) Bank S.A. Oddział w E., poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy w trakcie procedury kredytowej co do zamiaru spłaty zaciągniętego kredytu oraz co do wysokości uzyskiwanych dochodów osobistych oraz dochodów uzyskiwanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej p.n. (...) s.j. w ten sposób, że wraz z wnioskiem o kredyt inwestycyjny przedłożyła poświadczające nieprawdę przerobione zeznania PIT – 36 za 2011r., PIT – 36 za 2012r., oraz przerobione zeznanie PIT/B za 2011r., a także złożyła nierzetelne pisemne oświadczenie dotyczące zaciągniętych kredytów, w którym zaniechała wskazania uzyskania w (...) S.A. nieuruchomionego kredytu inwestycyjnego z dnia (...). w wysokości 10.000.000 zł, jednakże zamierzonego celu w postaci wyłudzenia kredytu lub pożyczki nie osiągnęła z uwagi na udzieloną przez w/w bank odmowę udzielenia;

- tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

ORZEKA:

I. oskarżoną B. G. w ramach zarzucanych jej czynów uznaje za winną tego, że:

1) w dniu (...) r. w G. działając w celu uzyskania kredytu inwestycyjnego w wysokości 12.000.000 zł przedłożyła pracownikom (...) Bank S.A. Oddział (...) w G. przerobione przez siebie zeznania PIT-36 za 2011 r. i 2012 r. oraz informacje PIT/B o wysokości dochodów w 2011 r. i 2012 r., które dotyczyły okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, to jest czynu z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

2) w dniu (...) r. w E. działając w celu uzyskania kredytu inwestycyjnego albo pożyczki hipotecznej w wysokości 12.000.000 zł przedłożyła pracownikowi (...) Bank S.A. Oddział w E. przerobione przez siebie zeznania PIT-36 za 2011 r. i 2012 r. oraz informacje PIT/B o wysokości dochodów w 2011 r. i 2012 r., które dotyczyły okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu albo pożyczki, to jest czynu z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

i przy ustaleniu, że opisane wyżej czyny stanowią ciąg przestępstw na podstawie art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje ją a na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2, art. 70 § 1 pkt 1 i art. 71 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat oraz wymierza jej grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając, że jedna stawka dzienna jest równa kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych;

III. na podstawie art. 230 § 2 k.k. dowody rzeczowe w postaci oryginałów dokumentów wskazanych na k. 381-384 akt sprawy nakazuje zwrócić bankowi (...) S.A. w W., Oddział w E.;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 430 zł tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 259/13

UZASADNIENIE

Sąd I instancji ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona B. G., lat (...), posiada wykształcenie (...) - ukończyła (...) na Uniwersytecie (...). Pozostaje w związku małżeńskim z obywatelem N. W. B., z którym ma ustanowioną rozdzielność majątkową; nie ma nikogo na utrzymaniu.

Wymieniona wraz z mężem od (...) r. prowadzą działalność gospodarczą pod firmą (...) Spółka Jawna z siedzibą w G., w ramach której świadczą usługi (...) Rzeczypospolitej Polskiej oraz za granicą. Oskarżona osiąga z tego tytułu dochód w wysokości około 3.000-4.000 zł miesięcznie.

/dowód: dane osobopoznawcze oskarżonej k. 325v-326, k. 540; wniosek k. 47; poświadczenie zameldowania k. 352; umowa spółki jawnej k. 191-195; odpis z KRS-u k. 196-200; akt notarialny k. 189-190 /

B. G. w nieustalonym miejscu i czasie przerobiła dokumenty w postaci zeznań o wysokości osiągniętego przez nią i jej męża W. G.-B. dochodu (poniesionej straty) w latach podatkowych 2011 i 2012, jak też informacje PIT/B o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w latach podatkowych 2011 i 2012. Dokonała tego w ten sposób, że - odnośnie PIT-ów 36 - jako oryginalne pozostawiła ich pierwsze i ostatnie strony, (na których znajdują się pieczętki Urzędu Skarbowego w G. oraz podpisy pracowników urzędu i podatników), zaś pozycje ze

stron numer 2-5 wypełniła nieprawdziwymi danymi. I tak w PIT-ie 36 za 2012 rok wpisała jako swój przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej zawyżoną kwotę 1.007.434,92 zł, jako koszt uzyskania przychodów zawyżoną kwotę 752.899,75 zł, a jako dochód zawyżoną kwotę 254.535,17 zł. Podobnie sfałszowała przychód małżonka W. G.-B. z pozarolniczej działalności gospodarczej podając zawyżoną kwotę 1.007.434,92 zł, jako koszt uzyskania przez niego przychodów zawyżoną kwotę 752.899,75 zł, a jako dochód zawyżoną kwotę 254.535,17 zł. Nieprawdziwymi danymi wypełniła również rubryki PIT-B za 2012 rok.

W ten sam sposób wymieniona postąpiła z PIT-em 36 za 2011 rok wpisując jako swój przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej zawyżoną kwotę 1.021.182,61 zł, jako koszt uzyskania przychodów zawyżoną kwotę 701.523,83 zł, a jako dochód zawyżoną kwotę 319.658,78 zł. Sfałszowała także przychód małżonka W. G.-B. z pozarolniczej działalności gospodarczej podając jako koszt uzyskania przez niego przychodów zawyżoną kwotę 701.523,83 zł oraz jako dochód zawyżoną kwotę 319.658,78 zł. Nieprawdziwymi danymi wypełniła również rubryki PIT-B za 2011 rok.

/dowód: kserokopie PIT 36 wraz z PIT/B k. 2-23; oryginały PIT 36 wraz z PIT/B k. 24-33, częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 580v-585, zeznania S. U. k. 34v-35, 387v, 541-542/

B. G. powzięła zamiar zakupu w ramach prowadzonej działalności gospodarczej kompleksu hotelarsko – rekreacyjnego składającego się z hotelu (...), portu jachtowego z infrastrukturą i tawerny (...) z kapitanatem i węzłem sanitarnym w G..

W dniu (...) r. została podpisana między A. P. a (...) B. G. Sp. J. z siedzibą w G. umowa przedwstępna sprzedaży przedsiębiorstwa obejmującego hotel (...) i port z tawerną za kwotę łączną 16.000.000 zł.

/dowód: operat szacunkowy k. 221- 240, 249-314; zeznania M. K. k. 315v, k. 550v-552; umowa przedwstępna sprzedaży k. 685-690/

W realizacji zamierzeń oskarżona działając w imieniu i na rzecz (...) Sp. J. z siedzibą w G. w dniu (...) r. zawarła z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej: (...)) umowę nr (...) kredytu inwestycyjnego (...), na podstawie której bank postawił do jej dyspozycji kredyt w terminie od dnia spełnienia warunków uruchomienia kredytu do dnia 31 grudnia 2012 r. w kwocie 10.000.000 zł. Zgodnie z § 3 ust. 2 i 4 w/w umowy uruchomienie kredytu inwestycyjnego – tj. jego wykorzystanie bezgotówkowe w formie przelewu na rachunki wierzycieli hipotecznych oraz zbywcy zorganizowanej części przedsiębiorstwa - było możliwe dopiero po spełnieniu przez oskarżoną nie później niż do 31 grudnia 2012 r. dodatkowych warunków, tj. po ustanowieniu przez nią zabezpieczenia kredytu, zaangażowaniu w finansowanie inwestycji wkładu własnego w kwocie netto 6.000.000 zł, zgromadzeniu na wyodrębnionym rachunku środków pieniężnych w kwocie 800.000 zł, złożeniu oświadczeń o poddaniu się egzekucji, dostarczeniu aktu notarialnego umowy sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa potwierdzającego cenę nabycia w kwocie 16.000.000 zł oraz zaangażowaniu całości wkładu własnego, nadto dostarczeniu zgody wierzycieli hipotecznych ujawnionych w KW nr (...) oraz (...) oraz aktualnej na dzień uruchomienia kredytu pozytywnej opinii o współpracy z (...) S.A.

Na wniosek oskarżonej dwukrotnie zawierano aneksy do w/w umowy, zgodnie z którymi data uruchomienia kredytu została przedłużona początkowo do (...)r.

Pismem z dnia (...)r. oskarżona zwróciła się do Banku (...) o kolejne przesunięcie daty postawienia kredytu do jej dyspozycji. Bank uzależnił zgodę na powyższe od spełnienia przez wymienioną dodatkowych wymogów. Oskarżona nie podjęła się ich wykonania. Kredyt nie został ostatecznie uruchomiony, a wynikająca z niego kwota nie została wypłacona oskarżonej.

/dowód: pismo (...) SA z 21.11.2014 r., k. 802-803, aneksy nr (...) do umowy kredytu inwestycyjnego k. 804-805, umowa kredytu inwestycyjnego k. 806-810/

B. G., niezależnie od zawarcia umowy o kredyt inwestycyjny z (...), poszukiwała możliwości uzyskania kredytu w innych instytucjach finansowych. Chodziło jej bowiem o uzyskanie kredytu w wysokości 12.000.000 zł, gdyż nie dysponowała wystarczającym dla zrealizowania planowanego zakupu wkładem własnym. W tym celu, na początku 2013 roku, nawiązała współpracę z firmą (...) działającą pod nazwą „K.&M. Doradztwo inwestycyjne” z siedzibą w S..

K. M. i F. K. realizując transakcję oskarżonej skontaktowali się ze znajomym pośrednikiem finansowym J. W.. Wymieniony spotkał się z nimi co najmniej dwukrotnie, aby dokonać analizy uzyskanej od B. G. dokumentacji wymaganej do wszczęcia procedury kredytowej. Po ostatecznym jej skompletowaniu J. W. przekazał ją osobiście, jak też drogą mailową, znanemu mu z racji wcześniejszych kontaktów zawodowych T. P., który pełnił rolę doradcy klienta instytucjonalnego w (...) Banku S.A. (obecnie (...) Bank S.A.) Oddział w S.. W skład tych dokumentów wchodziły zeskanowane i skserowane: dowody tożsamości B. G. i jej męża, oświadczenia majątkowe wymienionych, dokumenty rejestrowe ich spółki oraz jej rozliczenia finansowe za 2011 i 2012 r., biznesplan, operat szacunkowy hotelu (...), umowa przedwstępna sprzedaży hotelu (...), zaświadczenia kontrahentów (...) Sp. J. z siedzibą w G., decyzje urzędowe, przerobione zeznania podatkowe PIT-36 i PIT/B za 2011 rok oraz zeznanie podatkowe za 2010 rok.

T. P. zainicjował w oparciu o powyższą dokumentację procedurę kredytową w (...) Banku S.A. Oddział w S..

W związku z brakami w dokumentacji oskarżona została pismem z dnia 2 kwietnia 2013 r. wezwana przez dyrektor Oddziału (...) Banku w S. - M. S. o ich uzupełnienie.

/dowód: zeznania J. Z. k. 94-95,542v-546v; M. S. k. 850-852, J. W. k. 852v-855, częściowo K. M. k. 765v-773v; częściowo T. P. k. 773v-780v; częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 580v-585; informacja 622, pismo k. 625-626; biznesplan k. 627-648; oświadczenie o stanie majątkowym k. 650-652; rozliczenie k. 653-654; zeznania PIT 36 za 2010 i 2011k. 655-683, oświadczenie A. P. k. 684, umowa przedwstępna sprzedaży k. 685-690; opinia k. 691-694; pisma k. 695-702; operat szacunkowy k. 703-737; decyzje k. 738-745; odpis z KRS k. 746-750; pismo GUS k. 751-754; umowa o świadczenie usług marketingowych k. 245-246/

W (...) r. T. P. został zwolniony dyscyplinarnie z (...) Banku. Na skutek powyższego wniosek B. G. został przekazany do rozpatrzenia (...) Banku S.A. w G..

W dniu (...)r. doszło do spotkania dyrektor (...) Banku (...) w G. J. Z. z B. G., jej mężem W. B., K. M. i F. K.. Omówiono wówczas ogólny zarys przyszłej inwestycji oraz uzgodniono z oskarżoną termin inspekcji w G., gdzie miało dojść również do uzupełnienia przez wymienioną braków w dokumentacji kredytowej.

W dniu (...) r. w G. doszło do umówionego spotkania B. G. z przedstawicielami (...) Banku S.A.: A. F. i J. Z.. A. F. i J. Z. przeprowadziły wizję lokalną miejsca inwestycji. Nadto w obecności wymienionych, w siedzibie firmy (...) w G., oskarżona wypełniła wniosek o udzielenie kredytu inwestycyjnego w kwocie 12.000.000 zł na zakup hotelu (...), portu jachtowego i tawerny w G. jako funkcjonującego przedsiębiorstwa. Do wniosku wymieniona załączyła w oryginałach: oświadczenie o stanie majątkowym swoim oraz W. G.-B., informacje o prowadzonej działalności gospodarczej oraz oświadczenie o posiadanych kredytach. Dokonała również wydruku z podsumowania Książki przychodów i rozchodów za 2012 r., który jednocześnie opatrzyła podpisem oraz skserowała - przerobione przez siebie w terminie wcześniejszym - zeznania o wysokości osiągniętego przez nią i męża dochodu (poniesionej straty) w latach podatkowych 2011 i 2012 wraz z informacjami PIT/B o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej za ten okres. Kserokopie zeznań podatkowych zostały na miejscu poświadczone za zgodność przez A. F. i załączone do dokumentacji bankowej, ich pierwowzory zwrócono zaś oskarżonej.

Oskarżona w oświadczeniu o wykazie kredytów sporządzonym na dzień 30 kwietnia 2013 r. nie zawarła informacji o udzieleniu spółce (...) Sp. J. z siedzibą w G. przez (...) kredytu inwestycyjnego. Wymieniona informowała jednak o powyższym – używając terminologii dotyczącej promesy - przedstawiciele (...) Banku Oddziału w S. oraz Centrum Korporacyjnego w G.. Na prośbę J. Z. przedstawiła dodatkowo opinię z dnia 18 czerwca 2013 r. sporządzoną przez

Bank (...), z której wynikało, że Spółka (...) Sp. J. z siedzibą w G. ma w tym banku udzielony, lecz nieuruchomiony na dzień (...) r., kredyt inwestycyjny z dnia 30 listopada 2012 r. w wysokości 10.000.000 zł.

(...) Bank S.A. Centrum Korporacyjne w G. w trakcie procedowania nad wnioskiem B. G. ustalił, że wymieniona figuruje na tzw. liście klientów negatywnie zweryfikowanych przez bank. Z tego też powodu zwrócono się pismem z dnia 2 lipca 2013 r. z prośbą do Urzędu Skarbowego w G. (dalej: US) o sprawdzenie pod kątem rzetelności PIT-ów 36 za lata 2011 i 2012 przedstawionych przez oskarżoną do wniosku o udzielenie kredytu.

W dniu (...)r. Centrum Korporacyjne w G. uzyskało pisemne potwierdzenie z US w G., że dane zawarte w w/w PIT-ach nie są zgodne z danymi wskazanymi przez oskarżoną w złożonych w US zeznaniach podatkowych za ten okres.

Na podstawie uzyskanych informacji (...) Bank S.A. podjął negatywną decyzję kredytową, o czym poinformował oskarżoną bez podania konkretnych przyczyn.

/dowód: wniosek z dnia 10.05.2013 k. 103-105; informacja o kliencie k. 110-116; oświadczenie o stanie majątkowym kredytobiorcy i małżonka k. 106-109; wykaz kredytów k. 117; rozliczenie k. 127; opinia (...) k. 82-83; pisma (...) Banku S.A. w G. z 27.09.2013r., z 23.07.2013 r. k. 864-868; przedstawione przez oskarżoną PIT-y 36 wraz z PIT/B k. 2-23, 64-79; zeznania J. Z. k. 94-95,542v-546v; A. F. k. 585v-588; S. U. k. 34v-35, 387v,541-542; częściowo K. M. k. 765v-773v; częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 580v-585; informacja k. 594/

Po uzyskaniu odmownej decyzji z (...) Banku (...) w G. oskarżona nie zaprzestała starań o uzyskanie kredytu.

W tym celu na początku (...) r. T. P. – który podjął w międzyczasie pracę w firmie (...) inwestycyjne” z siedzibą w S. - skontaktował się ze znanymi mu z racji uprzedniego podejmowania zatrudnienia w (...) Banku: I. R. pełniącą funkcję dyrektora oddziału (...) Banku w E. oraz M. R. - doradcą klienta instytucjonalnego tego banku przedstawiając im propozycję oskarżonej zainteresowanej uzyskaniem kredytu na inwestycję w G..

W dniu (...) r., na prośbę T. P., (...) spotkała się około godz. (...) z B. G. i jej mężem w siedzibie oddziału (...) Banku w E.. B. G. przedstawiła wówczas plan uzyskania kredytu inwestycyjnego w wysokości 12.000.000 zł na zakup hotelu (...), portu jachtowego i tawerny w G.. Przekazała M. R. wcześniej przez siebie wypełniony, lecz niepodpisany, wniosek o kredyt inwestycyjny, do którego załączyła w formie kserokopii: akt notarialny, umowę spółki, wydruk z KRS-u, dowody tożsamości i prawa jazdy swoje oraz męża, pisma z US oraz w oryginałach: upoważnienie do sprawdzenia w (...) Monitor, informację o kliencie na druku, oświadczenia o stanie majątkowym jej oraz męża, wykaz kredytów, struktury zobowiązań i należności na dzień 30 czerwca 2013 r., opinię bankową (...) o rachunku bankowym, opinię (...) o kredycie z (...)r., opinię o kliencie z (...), zaświadczenie o niezaleganiu w płatności składek ZUS, zaświadczenie z US, a nadto pismo z (...) z dnia (...) r. traktujące o uzyskaniu przez oskarżoną kredytu inwestycyjnego na kwotę 10.000.000 zł. Ponadto dokonano skserowania i poświadczenia za zgodność przedłożonych przez oskarżoną – wcześniej przez nią przerobionych - zeznań podatkowych PIT-36 wraz z PIT/B za lata 2011 i 2012.

Z uwagi na okoliczność, że oskarżona wniosowała o uzyskanie kredytu z możliwością jego spłaty przez okres 15 lat – której to opcji nie przewidywał kredyt inwestycyjny - M. R. zaproponowała wymienionej wystąpienie z wnioskiem o kredyt hipoteczny. Ze względu na zbliżającą się godzinę zamknięcia banku, tj. 16.30 i w związku z tym brak czasu na załatwienie wszystkich formalności oskarżona podpisała in blanco wniosek o pożyczkę hipoteczną, który miał zostać wypełniony przy kolejnym spotkaniu, a w międzyczasie miał umożliwić M. R. podejmowanie dalszych czynności kredytowych. B. G. wskazała do kontaktu w swoim imieniu firmę (...) inwestycyjne” z siedzibą w S..

M. R. zwróciła się dodatkowo do firmy (...) inwestycyjne” o przesłanie umowy marketingowej z (...) Bankiem, co też uczyniono.

M. R. rozpoczęła wstępny proces weryfikacji zgłoszenia B. G.. Uzyskała warunki cenowe kredytu, o czym poinformowała działającego z ramienia (...) inwestycyjne” – T. P.. Ustalono wówczas wysokość opłaty za rozpatrzenie wniosku na kwotę 18.000 zł, do której uiszczenia zobowiązano oskarżoną.

Po sprawdzeniu wewnętrznej bazy danych banku (...) powzięła wiedzę, że B. G. figuruje jako klient nieuczciwy. W związku z powyższym skontaktowała się z Departamentem Ryzyka Operacyjnego (...) Banku, gdzie została poproszona o zakończenie procedury z wynikiem negatywnym dla oskarżonej. W związku z powyższym poinformowała telefonicznie B. G. o braku konieczności uiszczania przez nią opłaty od wniosku i niemożności – z uwagi na wcześniejszą odmowną decyzję z G. – ponownego rozpatrzenia jej wniosku.

Po uzyskaniu odmowy z M. R. kontaktował się telefonicznie T. P., który starał się przekonać wymienioną, że decyzja z G. nie miała charakteru odmownego.

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. obecnie stanowi (...) Bank S.A. z siedzibą w W..

/dowód: zeznania: J. Z. k. 94-95,542v-546v; M. R. k. 131v-133,546v-550v; A. F. k.585v-588; częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 580v-585; wnioski o kredyt k. 142-147; podpisany, ale niewypełniony, wniosek o pożyczkę k. 148-151; upoważnienie k. 152; oświadczenia o stanie majątkowym oskarżonej i jej męża k. 153-157; informacja o kliencie k. 158-164; struktura zobowiązań k. 165, struktura należności k. 166; rozliczenie k. 167; oświadczenie k. 169; skserowane PIT-y 36 za 2011 i 2012 rok wraz z informacjami PIT/B k. 169-188; kserokopia aktu notarialnego o rozdzieleniu majątkowej k. 189-190; kserokopia umowy spółki jawnej k. 191-195; wypis z KRS-u k. 196-200; zaświadczenia z US k. 209-211; zaświadczenia z ZUS k. 212-214; opinia bankowa k. 215; opinie o kredycie k. 216, 218-219; pismo (...) k.217; opinia o kliencie k. 220; operat szacunkowy k. 221-240,249-314; ocena stanu technicznego k. 241; umowa o świadczenie usług marketingowych k. 245-246/

Oskarżona B. G. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i skorzystała z przysługującego jej prawa do odmowy złożenia wyjaśnień.

/dowód: wyjaśnienia k. 325v/

Na rozprawie w dniu 10 września 2014 r. oskarżona zaprzeczyła, aby jej zamiarem było doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Banku, z którym negocjowała w przedmiocie uzyskania kredytu inwestycyjnego. Wyjaśniła, że jej wyłącznym celem było sfinalizowanie transakcji kupna hotelu początkowo za kwotę 16.000.000 zł, ostatecznie za 14.000.000 zł. Z tego powodu potrzebowała kredytu w wysokości 12.000.000 zł. Kwotą 2.000.000 zł oszczędności dysponował bowiem jej mąż, obywatel Niemiec.

Wymieniona zanegowała przy tym, aby ubiegała się o jednoczesne sfinansowanie inwestycji w dwóch różnych bankach. Podała, że w 2011 r. uzyskała wprawdzie kredyt w (...), ale nie został on uruchomiony, bowiem nie spełniła – pomimo podjęcia starań w tym kierunku i uzyskania dwukrotnie prolongaty daty wykorzystania kredytu do (...) r. – nałożonych na nią dodatkowych wymogów finansowych. W związku z tym nie dysponowała fizycznie przyznanymi jej z tego tytułu środkami. Po bezskutecznym upływie terminów wyznaczonych przez (...), nawiązała kontakt mailowy z K. M. prowadzącą działalność w S.. Przesłała wymienionej drogą internetową dokumenty w formie kopii, które następnie złożone zostały w (...) Banku Oddział w S.. Pani M. informowała ją o pozytywnym przebiegu procedury kredytowej, o przekazaniu jej wniosku do rozpoznania (...) Bankowi w G.. Oskarżona potwierdziła również, że spotkała się osobiście z panią M. i dyrektor Centrum Korporacyjnego (...) Banku najpierw w G., a następnie z panią dyrektor w G., gdzie odbyła się wizytacja obiektu – hotelu, który miał zostać opłacony z kredytu. Wtedy również uzupełniła dokumenty. Nie była w stanie podać jednak, jakie konkretnie.

Oskarżona wskazała, że w trakcie trwania procedury kredytowej była poruszana przez pracowników (...) Banku kwestia uzyskania przez jej firmę kredytu w (...). Zanegowała, aby określała, że jest to tzw. promesa kredytu. Celem wyjaśnienia wątpliwości w tym przedmiocie przesłała wówczas do (...) Banku dokumenty w postaci informacji i aneksu, z których wynikało, że kredyt ten nie jest aktualny od lutego/marca, albowiem do tego czasu go nie podjęła. Wy tłumaczyła, że nie podjęła kredytu, bo jej finansowo nie odpowiadał. Z tego natomiast względu, że nie podjęła pieniędzy z tego kredytu – a zatem w jej ocenie zobowiązanie to nie istniało - nie wykazała go na liście kredytów. Ustosunkowując się do informacji (...) z k. 82, zgodnie z którą miała korzystać na dzień jej wystawienia, tj. (...) r. z

nieuruchomionego kredytu inwestycyjnego, podniosła, że jest ona niezgodna z prawdą. W dacie tej minął już bowiem termin wykorzystania tego kredytu.

Oskarżona wyjaśniła, że ostatecznie uzyskała – telefonicznie i na piśmie - decyzję odmowną z (...) Banku w G. odnośnie kredytu. Przyczyn jej nie знаła. Pani M. poinformowała ją tylko nieoficjalnie, że jej dokumentacja nie została przekazana do centrali banku w W.. W związku z powyższym pani M. miała jej także zaproponować, aby wystąpić do (...) Banku Oddział w E. celem sprawdzenia, dlaczego dokumenty nie zostały przekazane z G. dalej. Z tego też powodu oskarżona udała się do E., gdzie rozmawiała z pracownicą (...) Banku. Pani ta rozważała konkurencyjnie możliwość udzielenia jej kredytu inwestycyjnego bądź kredytu hipotecznego i od porównania warunków uzależniła ostateczne złożenie przez nią wniosku. Warunki te nie zostały jednak przedstawione i z tego względu oskarżona nie złożyła formalnie wniosku o kredyt w tym oddziale. O załatwieniu sprawy w E. dowiedziała się ostatecznie od pani M., która miała przekazać jej, że z uwagi na negatywne załatwienie sprawy w G. Oddziałowi w E. zabroniono podejmować działań w jej sprawie. Oficjalnej odpowiedzi w tym przedmiocie nie otrzymała.

Odnośnie dokumentów złożonych w oddziale (...) Banku w E. oskarżona podała, że nie pamięta takiej okoliczności, ale jej nie wyklucza. Przedstawiła przypuszczenie, że musiała wtedy dysponować dokumentami firmy, ale nie wie, którymi dokładnie. Odpowiadając na pytanie obrońcy wymieniona przyznała, że będąc w Oddziale (...) Banku w E. mogła podpisać dokument in blanco, który miał zostać ostatecznie wypełniony po podjęciu decyzji co do formy kredytowania. Wyrzuciła zapatrywanie, że w związku z tym, iż taka decyzja nie zapadła, wniosek ten nie został skutecznie przez nią złożony.

Wymieniona zaprzeczyła, aby rozstrzygnięcie co do wniosku uzależnione zostało przez pracownicę z (...) Banku Oddział w E. od uiszczenia przez nią stosownej opłaty.

Oskarżona podała również, że prowadzi własną działalność w zakresie (...) od prawie 20 lat, z racji czego posiada duże doświadczenie i wiedzę w tym przedmiocie. Potrafi racjonalnie ocenić ryzyko inwestycyjne w tej dziedzinie. Analizując powodzenie inwestycji, niezależnie od wyliczeń wynikających z biznesplanu sporządzonego przez fachowca, przyjęła bardzo restrykcyjne parametry, które pozwoliły jej uznać, że planowana inwestycja będzie opłacalna, nawet przy konieczności poniesienia kosztów kredytu. Wymieniona podkreśliła, że nadal jest zainteresowana realizacją inwestycji, czego dowodzi okoliczność, że nadal uczestniczy w rozmowach o przyznanie jej kredytu na ten cel, tym razem z banku szwajcarskiego.

Ustosunkowując się do zarzutu sfalszowania zeznań o wysokości osiągniętego przez nią i jej męża W. G.-B. dochodu (poniesionej straty) w latach podatkowych 2011 i 2012, jak też informacji PIT/B o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w latach podatkowych 2011 i 2012, oskarżona przyznała się do sprawstwa w tym zakresie. Jako przyczynę swego zachowania wskazała działanie pod wpływem osób trzecich, których danych nie podała określając ich mianem doradców. Wskazała nadto, że miała wiedzę, którą czerpała z dotychczasowych doświadczeń z bankami, że osiągnane przez nią dochody mogą być przeszkodą do merytorycznego rozpoznania jej wniosku o kredyt. Chcąc uzyskać jakąkolwiek odpowiedź na wniosek dokonała zatem przerobienia PIT-ów 36 przy wykorzystaniu kserokopiarki w ten sposób, że pozostawiła jako oryginalne pierwsze i ostatnie strony, rubryki pomiędzy nimi oraz PIT-y/B wypełniła zaś nieprawdziwymi danymi dotyczącymi dochodów jej oraz męża. Zaprzeczyła przy tym kategorycznie, aby jej celem było w ten sposób wyłudzenie kredytu.

/dowód: wyjaśnienia k.580v-585/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonej B. G. w zakresie, w którym przyznała się do przerobienia zeznań o wysokości osiągniętego przez nią i jej męża W. G.-B. dochodu (poniesionej straty) w latach podatkowych 2011 i 2012 oraz przerobienia informacji PIT/B o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w latach podatkowych 2011 i 2012, jak też przedłożenia tych nierzetelnych dokumentów pracownikom (...) Banku S.A. Oddział (...) w G. w celu uzyskania na rzecz (...) Sp. J. z siedzibą w G. kredytu inwestycyjnego w wysokości 12.000.000 zł,

zasługują na podzielenie jako w pełni wiarygodne. Znajdują one bowiem potwierdzenie w jasnych i wzajemnie ze sobą korespondujących zeznaniach J. Z. i A. F., które konsekwentnie na etapie śledztwa oraz przed Sądem relacjonowały, że oskarżona w dniu (...) r. w G. przedłożyła im zeznania PIT-36 oraz informacje PIT/B za 2011 i 2012 rok, które po ich skopiowaniu i poświadczeniu za zgodność z pierwowzorem, zostały załączone do wniosku o udzielenie kredytu inwestycyjnego w (...) Banku S.A. (obecnie (...) Bank S.A.) Późniejsza - na skutek powzięcia przez (...) Bank S.A. wiedzy o figurowaniu oskarżonej na tzw. liście klientów nieuczciwych - weryfikacja wskazanych dokumentów przez S. U. pod kątem ich zgodności z oryginalnymi deklaracjami złożonymi w Urzędzie Skarbowym w G. wykazała natomiast istotne rozbieżności w zakresie kwot widniejących w poszczególnych rubrykach. Powyższe dowodzi zatem prawdziwości twierdzeń oskarżonej, że na stronach 2-5 zeznań PIT-36 za 2011 i 2012 rok oraz informacjach PIT/B za ten okres – którymi posłużyła się w trakcie procedury kredytowej – wprowadziła nieprawdziwe dane zawiązując tym samym uzyskiwane z pozarolniczej działalności gospodarczej: przychody, koszty ich uzyskania oraz dochody swoje oraz małżonka. Co istotne, opisana przez oskarżoną technika i sposób przerobienia zeznań podatkowych – sprowadzająca się do pozostawienia w oryginalnej postaci pierwszych i ostatnich stron deklaracji PIT-36, na których znajdują się pieczętki Urzędu Skarbowego w G. oraz podpisy pracowników urzędu i podatników – korespondują z twierdzeniami S. U.. Wymieniony z całą stanowczością potwierdził bowiem przed Sądem, że widniejące na przedstawionych Urzędowi Skarbowemu w G. przez (...) Bank S.A. do weryfikacji pod względem prawdziwości zeznaniach podatkowych pieczęcie są autentyczne.

Zaznaczyć w tym miejscu wypada, że poza rozważaniami Sądu nie pozostała kwestia odstąpienia przez B. G. od zidentyfikowania innych osób - nazywanych przez nią „doradcami” - zaangażowanych w proceder przerobienia deklaracji PIT-36 za 2011 i 2012 rok oraz informacji PIT/B za ten okres. Powyższe nie podważa jednak - biorąc pod uwagę wiarygodne zeznania J. Z., A. F. oraz S. U. - samego faktu przyznania się wymienionej do sprawstwa i winy w omawianym zakresie.

Podobnie, na przeszkodzie przypisaniu oskarżonej sprawstwa czynu z art. 270 § 1 k.k. nie stoi okoliczność, że oryginały przerobionych przez nią dokumentów nie zostały zabezpieczone w toku postępowania. Przepięstwo to w swojej istocie skierowane jest bowiem przeciwko wiarygodności dokumentu, a to może być zachwiane na przykład w sytuacji, gdy w obrocie prawnym znajdzie się kserokopia dokumentu nie odpowiadająca treści oryginalnego dokumentu (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 grudnia 2002 roku sygn. akt III KKN 370/00, Lex nr 74375).

W tym stanie rzeczy brak jest podstaw do odmówienia wiary oskarżonej co do samej okoliczności przerobienia zeznań podatkowych PIT-36 oraz informacji PIT/B za lata 2011 i 2012 poprzez nadanie im treści zasadniczo innej od autentycznej, jak też posłużenia się nimi w dniu (...) r. celem uzyskania kredytu inwestycyjnego w (...) Banku S.A.

Odmienne zgoda rysuje się ocena wyjaśnień B. G. odnośnie działań podjętych przez nią w dniu (...) r. Wymieniona przyznając fakt odbycia w tej dacie z M. R. w siedzibie (...) Banku S.A. Oddział w E. spotkania biznesowego podważa jednocześnie, aby jej bezpośrednim celem było pozyskanie wówczas dla (...) Sp. J. z siedzibą w G. kredytu inwestycyjnego bądź pożyczki hipotecznej. Prezentowanego stanowiska nie sposób podzielić. Przeczą mu bowiem zeznania M. R. pełniącej w (...) Banku S.A. Oddział w E. funkcję doradcy klienta instytucjonalnego. Wymieniona świadek zeznając w toku postępowania przygotowawczego, jak też przed Sądem, logicznie i szczegółowo opisywała bowiem przebieg wypadków poprzedzających wizytę oskarżonej w oddziale banku, jak również postępowanie wymienionej podczas procedury zainicjowanej na skutek złożenia przez nią dokumentacji w dniu (...) r. W świetle jej zeznań nie budzi wątpliwości, że oskarżona została umówiona przez T. P. – ówczesnego pracownika firmy (...) inwestycyjne” z siedzibą w S. - na spotkanie w (...) Banku S.A. Oddział w E. celem omówienia warunków uzyskania kredytu na zakup hotelu w G..

Wprawdzie sam T. P. negował – pomimo przyznania samego faktu odbycia przedmiotowej rozmowy - występowanie w opisanej sytuacji z ramienia firmy (...), ta ostatnia natomiast przeczyła, aby w ogóle jej biuro reprezentowało oskarżoną w staraniach o kredyt w (...) Banku S.A., tym niemniej obu świadkom w tym zakresie należy odmówić wiary. Oskarżona ustosunkowując się do omawianej kwestii wprost wszak podała, że jej wizyta w Oddziale (...) Banku w E. – podobnie jak wcześniejsza w S. – została zainicjowana przez firmę (...). Okoliczność tę potwierdzili również w swych relacjach

T. P. oraz M. R. (zob. k. 547v,583,778). Wynika ona nadto z faktu dostarczenia M. R. umowy marketingowej zawartej między K. M. a (...) Bankiem S.A. w 2013 r. (k. 245-246). Oczywistym jest bowiem, że gdyby firma (...) inwestycyjne” nie pośredniczyła w transakcji oskarżonej przesłanie do Oddziału (...) Banku w E. te same umowy byłyby niecelowe. W obliczu powyższego zaangażowanie firmy (...) po stronie oskarżonej w toku procedury kredytowej zainicjowanej w Oddziale (...) Banku w E. – bez przesądzania jej roli - nie budzi wątpliwości.

Zasadnicze znaczenie dla ustalenia, że B. G. w dniu (...) r. miała zamiar uzyskania kredytu ma również okoliczność, że przybyła ona na spotkanie z M. R. w Oddziale (...) w E. z kompletem przygotowanych dokumentów – w skład którego wchodziły: akt notarialny, umowa spółki, wydruk z KRS-u, dowody tożsamości i prawa jazdy jej oraz męża, upoważnienie do sprawdzenia w (...) Monitor, informacja o kliencie, oświadczenia o stanie majątkowym, wykaz kredytów, struktury zobowiązań i należności na dzień 30 czerwca 2013 r., opinie bankowe, pismo z (...) z dnia 18 czerwca 2013 r. traktujące o uzyskaniu kredytu inwestycyjnego na kwotę 10.000.000 zł, zaświadczenie o niezaleganiu w płatności składek ZUS, zaświadczenie z US, przerobione zeznania podatkowe PIT-36 za 2011 i 2012 rok oraz informacji PIT/B za ten sam okres oraz wypełniony choć niepodpisany, wniosek o kredyt inwestycyjny – który to komplet następnie przedłożyła, podobnie jak podpisany na miejscu, lecz niewypełniony, wniosek o pożyczkę hipoteczną, celem zainicjowania procedury kredytowej. Co więcej, cel wyłudzenia zobowiązania finansowego przez oskarżoną wynika również wprost z przeprowadzonej z nią przez M. R. rozmowy, w trakcie której precyzyjnie i jednoznacznie opowiadała się ona za uzyskaniem środków pieniężnych w wysokości 12.000.000 zł. Oskarżona czynnie również uczestniczyła, aż do momentu poinformowania ją przez M. R. o zakończeniu procedury negatywnym rezultatem, w dalszych negocjacjach na temat warunków cenowych oraz wysokości i sposobie uiszczenia prowizji od wniosku.

W tym miejscu podkreślić należy, że brak jest podstaw do uznania zeznań M. R. za niewiarygodne. Wymieniona świadek – osoba obca dla oskarżonej, nie mająca podstaw do bezpodstawnego jej obciążania - szczerze, dokładnie i wnikliwie przedstawiła przebieg wypadków, w których bezpośrednio uczestniczyła. Relacjonowane przez nią w sposób jasny i spójny wydarzenia układają się w logiczną całość. Znajdują przy tym potwierdzenie w zgromadzonej na potrzeby niniejszego postępowania dokumentach, których miarodajność nie była kwestionowana w toku postępowania (k. 142-314). Powyższe przesądza za uznaniem jej wersji zdarzenia za prawdziwą.

Całościowa analiza przedstawionych okoliczności – w tym sekwencja poszczególnych zdarzeń z udziałem B. G. - dowodzi zatem, że wymieniona w trakcie spotkania w dniu (...) r. w (...) Banku Oddział w E. z M. R. miała na celu uzyskanie w drodze kredytu inwestycyjnego albo pożyczki hipotecznej w wysokości 12.000.000 zł. Co istotne, działania oskarżonej z zamiarem wyłudzenia tej kwoty nie przekreśla okoliczność, że miała ją uzyskać alternatywnie – w zależności od warunków finansowania wskazanych przez pracownika (...) Bank S.A. Oddział w E. - w postaci kredytu inwestycyjnego albo pożyczki hipotecznej. Oczywistym jest bowiem, że oskarżona przedkładając przerobione zeznania podatkowe PIT-36 za 2011 i 2012 rok oraz informacje PIT/B za ten sam okres czyniła to celem sfinansowania inwestycji w ramach prowadzonej działalności gospodarczej niezależnie od wyżej wskazanej formy produktu finansowego, jaką miałyby ona ostatecznie przyjąć.

W świetle powyższego wyjaśnienia B. G. dotyczące czynu z punktu II aktu oskarżenia, jakoby jej wizyta w Oddziale (...) Banku w E. w dniu (...) r. sprowadzała się wyłącznie do złożenia wstępnego zapytania o możliwość uzyskania kredytu, nie mogły zyskać aprobaty jako zmierzające wyłącznie do uchylenia się przez wymienioną od odpowiedzialności karnej. Podkreślić w tym miejscu wypada, że przestępstwo określone w art. 297 § 1 k.k. należy do grupy przestępstw z tzw. abstrakcyjnego zagrożenia. Oznacza to, że dla realizacji jego znamion nie jest konieczne wystąpienie skutku, na przykład w postaci oficjalnego przyjęcia wniosku (tzn. po uiszczeniu stosownej opłaty od jego rozpatrzenia), zawarcia konkretnej umowy, czy też powstania szkody majątkowej. Społeczna szkodliwość opisanych w art. 297 § 1 k.k. zachowań wyraża się bowiem w samym zagrożeniu stwarzanym przez sprawcę dla dóbr chronionych prawem. Przestępstwo to jest zatem popełnione już wówczas, gdy sprawca przedłoży podrobione lub przerobione albo stwierdzające nieprawdę dokumenty albo nierzetelne pisemne oświadczenia, chociażby nie doprowadziło to do

uzyskania kredytu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 stycznia 2014 r., II AKa 421/13, LEX nr 1428294).

Przeprowadzone w toku niniejszego postępowania dowody - wbrew odmiennemu zapatrywaniu wyrażonemu w wysoce lakoniczny sposób przez autora aktu oskarżenia - nie dają natomiast podstaw do podważenia wyjaśnień oskarżonej w części, w której wywodzi ona, że jej jedynym celem podczas przedkładania pracownikom (...) Banku S.A. przerobionych deklaracji PIT-36 za 2011 i 2012 rok oraz informacji PIT/B za ten okres, było wyłudzenie od (...) Banku S.A. określonego wsparcia finansowego mającego posłużyć do sfinalizowania w ramach działalności (...) Sp. J. zakupu hotelu (...) wraz z portem i tawerną w G.. Przede wszystkim, w ocenie Sądu, o istnieniu zamiaru z art. 286 § 1 k.k. oskarżonej nie można wywodzić na podstawie li tylko posłużenia się przez nią dwukrotnie sfałszowanymi dokumentami, a więc sposobu działania stanowiącego znamię występku z art. 297 § 1 k.k. Nie negując bowiem, że fałsz ten dotyczył okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu – oskarżona zawyżyła wszak dochody swoje i męża z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w stosunku do rzeczywiście uzyskiwanych, co rzutowało na jej ocenę jej wiarygodności – stwierdzić należy brak podstaw do przypisania wymienionej już w chwili przedkładania tejże dokumentacji J. Z., A. F. i M. R. odpowiednio w dniach 10 maja i (...) r. oszukańczego zamiaru doprowadzenia (...) Banku S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Trzeba mieć zaś na uwadze, że dla przypisania sprawstwa przestępstwa wyczerpującego kumulatywnie znamiona określone w przepisach art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. niezbędnym jest wykazanie, że w chwili przedkładania pracownikom banku w celu uzyskania kredytu przerobionego, podrobionego, poświadczającego nieprawdę albo nierzetelnego dokumentu, sprawca nie tylko zamierzał uzyskać kredyt, ale już miał z góry powzięty zamiar niespłacenia go w przyszłości. Działania w celu uzyskania kredytu nie można bowiem utożsamiać z działaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Sprawcy usiłującemu popełnić przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. należy zatem ponad wszelką wątpliwość wykazać nie tylko, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) wprowadzenie innej osoby/podmiotu w błąd, ale także i to, że zmierzał w ten sposób doprowadzić ją/jego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Zgromadzony na potrzeby przedmiotowego postępowania - uzupełniony przy tym w znacznej części na etapie sądowym - materiał dowodowy nie pozwala natomiast na kategoryczne i jednoznaczne wnioski prowadzące do ustalenia, że B. G. miała w chwili przedkładania (...) i (...) r. pracownikom (...) Banku S.A. przerobionych dokumentów zamiar bezpośredni kierunkowy nieuiszczenia rat kredytu. Przede wszystkim podkreślić należy, że wymieniona zgłaszając się do (...) Banku S.A. wykazała za pomocą dokumentów w postaci umowy przedwstępnej sprzedaży z dnia (...)r., planu biznesowego oraz operatów szacunkowych hotelu (...) wraz z portem jachtowym z infrastrukturą i tawerną (...) z kapitanatem i węzłem sanitarnym w G. autorstwa M. K., że jej celem było pozyskanie środków finansowych na sfinalizowanie transakcji zakupu w ramach prowadzonej działalności gospodarczej kompleksu hotelarsko – rekreacyjnego. Nie bez znaczenia dla oceny działań oskarżonej – dysponującej kilkuletnim doświadczeniem w branży usług turystycznych, posiadającej siatkę kontaktów gospodarczych - jest również to, że wymieniona dążyła do uzyskania kredytu inwestycyjnego. Fundamentalnym warunkiem udzielania takiego kredytu jest bowiem nie tyle badanie dotychczasowej sytuacji ekonomicznej wnioskodawcy i na tej jej podstawie wnioskowanie co do przyznania środków finansowych w określonej wysokości i ich przyszłej spłaty, ale uzyskanie pozytywnego wyniku - prognozy - prowadzonej przez bank analizy ekonomiczno-finansowej kredytowanego przedsięwzięcia inwestycyjnego. Biorąc natomiast pod uwagę kwotę wnioskowanego kredytu, tj. 12.000.000 zł, środki na spłatę rat – co zgodnie potwierdziły M. S., M. R., J. Z. i A. F. – miały pochodzić z dochodów generowanych przez kredytowaną działalność. Co istotne, a która to okoliczność wynika również z zeznań M. S., M. R., J. Z. i A. F., wstępna analiza przedstawionego przez B. G. biznesplanu i możliwość osiągnięcia na jego podstawie dochodu nie budziła zastrzeżeń co do rzetelności i celowości wdrożenia go w życie. Podobnie jak dołączone do wniosków wyceny hotelu (...) wraz z portem jachtowym z infrastrukturą i tawerną (...) z kapitanatem i węzłem sanitarnym w G., które nie były kwestionowane pod względem merytorycznym przez (...) Bank S.A. i zostały potwierdzone przez rzeczoznawcę M. K. zarówno w toku śledztwa, jak i przed Sądem poprzez złożenie wiarygodnych i logicznych zeznań. Powyższe podkreślali także T. P., K. M. i J. W., w ocenie których inwestycja miała duże szanse powodzenia.

Na przypisanie B. G. zamiaru kierunkowego oszustwa nie pozwala nadto okoliczność, że wymieniona w złożonym przez siebie oświadczeniu - wykazie zobowiązań finansowych na dzień (...) r. pominęła fakt udzielenia (...) Sp. J. z siedzibą w G. w dniu (...) r. przez (...) kredytu inwestycyjnego w kwocie 10.000.000 zł. Przede wszystkim wskazać wypada, że oskarżona tłumaczyła swoje zaniechanie w tym zakresie okolicznością, iż kredyt ten nie został uruchomiony, w związku z czym w dacie (...) r. spółka nie dysponowała faktycznie obciążeniem pieniężnym z tego tytułu. Powyższe potwierdza treść pisma (...) z dnia 21 listopada 2014 r., zgodnie z którym uruchomienie kredytu możliwe było – po jego prolongacie – do dnia 31 marca 2013 r. Nie sposób tym samym uznać, aby wymieniona zataiła ten fakt celowo przed pośrednikami z firmy (...) inwestycyjne”, czy też pracownikami (...) Banku. Tym bardziej, jeśli weźmie się pod uwagę zeznania T. P., K. M., J. W., jak również M. S., J. Z. i A. F., z których jednoznacznie wynika, że posiadali oni wiedzę na temat istnienia zobowiązania (...) Sp. J. w (...) od momentu zainicjowania przez oskarżoną procedury kredytowej w (...) Banku Oddział w S. (k. 544, 586, 770-771, 775, 851, 853). Toczyły się w tym przedmiocie bowiem rozmowy wyjaśniające, które skutkowały przedstawieniem przez oskarżoną pisma (...) z dnia 18 czerwca 2013 r. Z tego też względu nie sposób przyjąć, aby działanie B. G. było ukierunkowane na ukrycie faktu posiadania przez spółkę kredytu w (...).

Powyższe potwierdza nadto okoliczność, że przedkładając w dniu (...) r. M. R. komplet dokumentów w Oddziale (...) Banku w E., oskarżona załączyła pismo (...) z dnia 18 czerwca 2013 r. traktujące o udzieleniu (...) Sp. J. kredytu inwestycyjnego w wysokości 10.000.000 zł, który nie został uruchomiony (k. 217).

W tym miejscu wskazać jedynie wypada, że Sąd odmówił wiary zeznaniom T. P. i K. M. w zakresie, w którym wywodzili, jakoby w/w umowa z (...) została dołączona do wniosku o kredyt już w dniu (...) r. K. M. wypowiadając się we wskazanym przedmiocie popadła wręcz w swoistą sprzeczność z jednej strony wywodząc, że nie kompletowała, ani nie zapoznawała się z plikiem dokumentów przesłanym jej przez B. G., który następnie został przekazany do Oddziału (...) Banku w S., z drugiej zaś potwierdzając z całą stanowczością, że była wśród nich umowa kredytu (...) z dnia (...) r. T. P. starał się natomiast – dalece nieudolnie – wykazać, że umowa ta winna, na skutek jego zwolnienia z (...) Banku, znajdować się w posiadaniu J. Z.. Wskazanej okoliczności przeczą jednak nie tylko logiczne i konsekwentne wywody J. Z. mające potwierdzenie w dokumentacji uzyskanej od (...) Banku S.A., z których wprost wynika, że wśród dokumentów dostarczonych do Oddziału w S. wskazana umowa nie widnieje, ale również zeznania M. S.. Świadek ta wprost stwierdziła, że żadne z dokumentów przyjętych przez T. P. w związku z obsługą przez niego procedury kredytowej oskarżonej, nie zostały przekazane J. Z..

Zaznaczyć wypada, że konsekwentne, rzeczowe i logiczne zeznania M. S. i J. Z. - podobnie jak wcześniej poddane analizie relacje M. R. - potwierdzone obiektywną dokumentacją, zasługują na podzielnie jako wiarygodne.

Podkreślić należy również, że relacje T. P. i K. M. charakteryzuje co do zasady duża chaotyczność, nieczęsto wewnętrzne sprzeczności i brak obiektywizmu. Nie można wręcz ustrzec się wrażeniu, że wymienieni świadkowie starają się przedstawić oskarżoną w jak najbardziej korzystnym świetle, bądź też przerzucić odpowiedzialność za określone działania - mogące rzutować na ocenę ich pracy - na inne osoby, co zapewne wynika z okoliczności, że pośredniczyli w procedurze kredytowej, w związku z którą postawione zostały zarzuty karne. Nie wnikając zatem we wzajemne zależności i relacje między w/w świadkami - które nie mają co do istoty wpływu na prawnokarną oceną postępowania oskarżonej - wskazać trzeba, że ich twierdzenia zasługują na wiarę wyłącznie w tym zakresie, w którym mają oparcie w innych dowodach, a zatem odnośnie podjęcia współpracy przez firmę (...) z oskarżoną na początku 2013 r., nawiązania w jej ramach kontaktu z J. W., który podjął działania mające na celu skompletowanie dokumentacji kredytowej oraz jej przekazanie T. P.. Kwestia działalności T. P. z ramienia firmy (...) została omówiona na wcześniejszym etapie, nie zachodzi tym samym potrzeba powtórnego ich omawiania.

Co więcej, nie można o zamiarze oszustwa wywodzić z faktu, że B. G. wystąpiła do (...) Banku S.A. o kredyt - początkowo w S., następnie w E. - po uprzednim uzyskaniu kredytu w (...) S.A. Zwrócić bowiem trzeba uwagę, że wymieniona ustosunkowując się do tej kwestii wskazała, że kredyt z (...) nie spełniał jej wszystkich wymagań, w związku z czym poszukiwała możliwości uzyskania środków pieniężnych na inwestycję na bardziej korzystnych

warunkach w innych instytucjach finansowych. Twierdzenia te zyskały potwierdzenie w zeznaniach J. Z. i M. R., które przyznały, że oskarżona w taki właśnie sposób tłumaczyła im fakt złożenia dokumentów w (...) Banku.

Sąd podzielił jako co do zasady wiarygodne zeznania J. W., który potwierdził, że uczestniczył na prośbę K. M. w kompletowaniu dokumentacji kredytowej oskarżonej, którą następnie przekazał – częściowo bezpośrednio, w części zaś za pośrednictwem Internetu – T. P..

Podobnie, wskazać wypada, iż nie budzą wątpliwości co do rzetelności zgromadzone w aktach dokumenty bankowe oraz protokół przeszukania.

Reasumując, wobec braku możliwości ustalenia na podstawie całokształtu okoliczności sprawy, że w chwili przedkładania stosownych dokumentów B. G. nie miała zamiaru spłaty kredytu, brak było podstaw do przypisania jej przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. Nie ulega natomiast wątpliwości, że zgromadzone dowody i ich wnikliwa analiza pozwoliły na jednoznaczne i nie budzące wątpliwości ustalenie, iż wymieniona starając się dwukrotnie uzyskać kredyt w dniach 10 maja i 15 lipca posłużyła się sfałszowanymi dokumentami, które sama przerobiła. Fakt przedłożenia tego rodzaju dokumentów stanowił niewątpliwie element wprowadzenia w błąd co do jej sytuacji finansowej, ale oskarżona uczyniła to tylko w celu uzyskania kredytu, a takie zachowanie stypizowane jest w przepisie art. 297 § 1 k.k. Jednocześnie wskazać należy, że w doktrynie jednomyślnie przyjmuje się, iż kumulatywną kwalifikację przyjąć należy w przypadku zbiegu art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k., gdy sprawca działając w celu uzyskania kredytu, pożyczki bankowej, gwarancji kredytowej, dotacji, subwencji lub zamówienia publicznego, używa jako autentycznego dokumentu fałszywego lub stwierdzającego nieprawdę, który sam podrobił. W konsekwencji zaszła konieczność przypisania oskarżonej przestępstwa stypizowanego w art. 270 § 1 k.k. w zbiegu kumulatywnym z art. 297 § 1 k.k..

Z tych też przyczyn Sąd uznał B. G. w ramach zarzucanych jej czynów winną tego, że w dniu (...) r., działając w celu uzyskania kredytu inwestycyjnego w wysokości 12.000.000 zł przedłożyła pracownikom (...) Bank S.A. Oddział (...) w G. przerobione przez siebie zeznania PIT-36 za 2011 r. i 2012 r. oraz informacje PIT/B o wysokości dochodów w 2011 r. i 2012 r., które dotyczyły okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, to jest czynu z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a także tego, że w dniu (...) r. działając w celu uzyskania kredytu inwestycyjnego albo pożyczki hipotecznej w wysokości 12.000.000 zł przedłożyła pracownikom (...) Bank S.A. Oddział w E. przerobione przez siebie zeznania PIT-36 za 2011 r. i 2012 r. oraz informacje PIT/B o wysokości dochodów w 2011 r. i 2012 r., które dotyczyły okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, to jest czynu z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Co więcej, przy uwzględnieniu, że czynów tych wymieniona dopuściła się działając w podobny sposób, w krótkim – bo zaledwie dwumiesięcznym – odstępie czasu, uznał, iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k.

Sąd kierując się ogólnymi dyrektywami i zasadami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., uznając oskarżoną winną popełnienia w ramach ciągu przestępstw czynów z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wymierzył jej w oparciu o art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 91 § 1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności. Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżoną w ramach ciągu przestępstw czynów Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego przez nią dobra, rozmiar grożącej szkody, jak również opisane wyżej: sposób i okoliczności ich popełnienia, postać zamiaru i motywację sprawcy. Oskarżona godziła swym zachowaniem zarówno w wiarygodność dokumentów, jak również prawidłowość funkcjonowania obrotu gospodarczego, tj. interesy (...) Banku S.A. (obecnie (...) Banku S.A.) - który na skutek złożenia przez nią nierzetelnych dokumentów został dwukrotnie zaangażowany w prowadzenie procedury kredytowania - jak i ponadindywidualne interesy gospodarcze społeczeństwa, związane z prawidłowym jego funkcjonowaniem. Na wyższą ocenę stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonej czynów wpływa także fakt, że przejawiała ona znaczną determinację w ich popełnieniu. Mianowicie nie poprzestała na jednorazowej próbie uzyskania kredytu, ale – pomimo nieskuteczności pierwszych działań - ją ponowiła działając w tożsamy sposób. Powstały u niej zamiar miał zatem charakter trwały.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na okoliczności łagodzące. Wprawdzie stanowisko B. G. na kolejnych etapach postępowania nie było konsekwentne, to ostatecznie na rozprawie wymieniona częściowo przyznała się do sprawstwa i winy opisując wszechstronnie przebieg wypadków, które w zasadniczej części stały się podstawą czynionych ustaleń faktycznych w sprawie. Co więcej nie sposób również pominąć, że oskarżona, pomimo ukończenia 55 lat, dotychczas nie wchodziła w konflikt z prawem i nie była karana sędownie (k. 334, 484, 561), zaś podjęte przez nią działania nie przybrały zaawansowanej formy i już na wstępnym etapie, jeszcze przed zawarciem konkretnej umowy, zostały zastopowane.

W konsekwencji stwierdzić należy, że wymierzona oskarżonej kara 1 roku pozbawienia wolności nie tylko nie przekracza stopnia jej winy, ale również realizuje w stosunku do niej cele zapobiegawcze, tj. odstrasza wymienioną od ponownego wejścia na drogę przestępstwa oraz kształtuje postawę wymienionej zarówno wobec własnego czynu, jak i przestępstwa w ogóle. Kara w takiej postaci nie tylko uzmysłowi oskarżonej konieczność ponoszenia odpowiedzialności za swoje zachowanie, ale nadto da wyraz negatywnej ocenie tego typu zachowań. Jednocześnie kara ta czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swe zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa.

Zważywszy na okoliczności przytoczone powyżej Sąd uznał za zasadne także skorzystanie wobec B. G. z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niej kary 1 roku pozbawienia wolności. W ocenie Sądu zastosowanie środka probacyjnego będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec niej celów kary, w szczególności zapobiegnie powrotowi wymienionej na drogę przestępstwa. Oskarżona nie jest sprawcą na tyle niepoprawnym, by dla osiągnięcia celów kary koniecznym była jej izolacja w warunkach zakładu karnego, co potwierdza jej dotychczasowa postawa życiowa i fakt uprzedniej niekaralności. W tej sytuacji 3-letni okres próby pozwoli na weryfikację pod względem prawidłowości decyzji w tym przedmiocie. Grzywna orzeczona obok kary pozbawienia wolności w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu, że jedna stawka jest równa kwocie 50 zł, będzie natomiast w tych okolicznościach dla oskarżonej stanowiła realną dolegliwość, pozwalającą odczuć jej naganność swego przestępczego zachowania.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r., Nr 49, poz. 223) zasądzając je od B. G. w całości, w tym opłatę w kwocie 430 złotych. Rozstrzygając we wskazanym zakresie Sąd miał na względzie, że oskarżona, która nie ma nikogo na utrzymaniu, prowadzi działalność gospodarczą, z którego to tytułu osiąga stały, na poziomie 3.000-4.000 zł miesięcznie dochód.